

Środa, 16 listopada 2011 r.

Delegacja Parlamentu Europejskiego

87. wyraża przekonanie, że delegacja UE odgrywa istotną rolę w negocjacjach na temat zmian klimatu i w związku z tym uważa, że nie do przyjęcia jest fakt, iż posłowie do Parlamentu Europejskiego nie mogli uczestniczyć w posiedzeniach koordynacyjnych UE na poprzednich konferencjach stron; oczekuje, że przynajmniej przewodniczący delegacji Parlamentu Europejskiego będą mogli uczestniczyć w takowych posiedzeniach w Durbanie;

88. zauważa, że zgodnie z porozumieniem ramowym zawartym między Komisją i Parlamentem w listopadzie 2010 r. Komisja musi ułatwić włączenie posłów do Parlamentu jako obserwatorów wchodzących w skład delegacji Unii do negocjowania umów wielostronnych; przypomina, że na podstawie traktatu lizbońskiego (art. 218 TFUE), Parlament musi wyrazić zgodę na umowy zawierane przez Unię z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi;

89. przypomina o zobowiązaniach stron UNFCCC, aby zachęcić do jak najszerzego uczestnictwa w procesie UNFCCC, w tym do uczestnictwa organizacji pozarządowych; wzywa do uczestnictwa w negocjacjach 17. konferencji COP międzynarodowe Forum ds. Kwestii Ludności Rdzennej, gdyż ludność taka jest szczególnie dotknięta zjawiskiem zmiany klimatu i koniecznością dostosowywania się do takiej zmiany;

*

* *

90. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Sekretariatowi UNFCCC, z prośbą o rozpowszechnienie go wśród umawiających się stron spoza UE.

Rozliczalność w zakresie finansowania rozwoju

P7_TA(2011)0505

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego rozliczenia środków finansowych na rzecz rozwoju

(2013/C 153 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając szczyty G20, które odbyły się w Pittsburghu w dniach 24-25 września 2009 r., w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r., w Toronto w dniach 26-27 czerwca 2010 r. i w Seulu w dniach 11-12 listopada 2010 r.,
- uwzględniając szczyty G8, które odbyły się w L'Aquila (Włochy) w dniach 8-10 lipca 2009 r., w Deauville (Francja) w dniach 26-27 maja 2011 r. i w Muskoce (Kanada) w dniu 26 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając porozumienie z Monterrey i deklarację z Ad-Dauhy przyjęte odpowiednio na międzynarodowych konferencjach w sprawie finansowania rozwoju, które odbyły się w dniach 18-22 marca 2002 r. w Monterrey (Meksyk) i w dniach 29 listopada - 2 grudnia 2008 r. w Ad-Dausze (Katar),
- uwzględniając deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy oraz program działania z Akry,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju ⁽¹⁾ oraz Unijny kodeks postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 6.

⁽²⁾ Konkluzje Rady 9558/2007 z dnia 15 maja 2007 r.

Środa, 16 listopada 2011 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie postępów w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju: śródkresowego przeglądu w ramach przygotowań do posiedzenia wysokiego szczebla ONZ we wrześniu 2010 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie spójności polityki UE na rzecz rozwoju i koncepcji rozszerzonej oficjalnej pomocy rozwojowej ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z konferencją z Monterrey z 2002 r. w sprawie finansowania rozwoju ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie zwiększenia skuteczności polityki rozwojowej UE ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ubiegłym roku państwa członkowskie przeznaczyły tylko 0,43 % DNB na oficjalną pomoc rozwojową (ODA), pomimo milenijnego zobowiązania do osiągnięcia poziomu 0,7 % do 2015 r. i celu pośredniego 0,56 % w 2010 r.;
- B. mając na uwadze, że 15 państw członkowskich zmniejszyło swoje budżety na pomoc w latach 2009 lub 2010;
- C. mając na uwadze, że w 2005 r. państwa członkowskie obiecały skierować 50 % całej nowej pomocy do Afryki Subsaharyjskiej, jednak w rzeczywistości przekazały tylko połowę tej kwoty, mając także na uwadze, że państwom członkowskim nie udało się też wypełnić zobowiązania, zgodnie z którym do 2010 r. odsetek DNB przeznaczony dla krajów najsłabiej rozwiniętych miał osiągnąć poziom 0,15 %;
- D. mając na uwadze, że takie zobowiązania są wyrażane w procentach DNB, a zatem w czasie recesji dochodzi do ich rzeczywistego zmniejszenia, w związku z czym kryzys gospodarczy jest wątpliwym usprawiedliwieniem proporcjonalnego ograniczenia budżetów na pomoc;
- E. mając na uwadze, że jeżeli nie uda się dotrzymać obietnic dotyczących pomocy, może to poważnie podważyć zaufanie do UE i zaszkodzić jej wiarygodności z punktu widzenia partnerów ze świata rozwijającego się, natomiast wypełnienie zobowiązań będzie stanowić silny i jednoznaczny sygnał dla krajów ubogich i dla innych darczyńców;
- F. mając na uwadze, że zła polityka fiskalna w gospodarkach rozwijających się uniemożliwia równomierną redystrybucję dobrobytu, pozbawia rządy środków finansowych i utrudnia eliminację ubóstwa;

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 48.

⁽²⁾ Dz.U. C 4 E z 7.1.2011, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. C 161 z 31.5.2011, s. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 100.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0320.

Środa, 16 listopada 2011 r.

- G. mając na uwadze, że nielegalny napływ kapitału z krajów rozwijających się szacowany jest na około dziesięciokrotność światowej pomocy rozwojowej;
- H. mając na uwadze, że tylko 3 % pomocy rozwojowej UE przekazuje się w ramach innowacyjnych mechanizmów finansowania;
- I. mając na uwadze, że programy na rzecz osób ubogich służące poprawie ich dostępu do usług finansowych, takie jak programy mikrofinansowania, mogą zapewnić ogromną pomoc drobnym rolnikom, szczególnie kobietom, w osiągnięciu samowystarczalności żywnościowej i bezpieczeństwa żywnościowego;
- J. mając na uwadze, że przekazy pieniężne przesyłane przez migrantów do krajów rozwijających się są wyższe niż światowe budżety na pomoc i że wprawdzie UE w 2008 r. zobowiązała się do obniżenia kosztu przekazów, jednak wprowadzone zmiany są minimalne;
- K. mając na uwadze, że pomoc UE na rzecz wymiany handlowej w 2009 r. wyniosła 10,5 mld EUR, natomiast pomoc związana z handlem wyniosła 3 mld EUR, czyli dużo ponad wyznaczony cel;
- L. mając na uwadze, że art. 208 TFUE stanowi, że „przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”;
- M. mając na uwadze, że kryzys niezwykle silnie dotknął kraje rozwijające się, a w szczególności kraje najsłabiej rozwinięte, co doprowadziło szczególnie do ponownego wzrostu poziomów zadłużenia;
- N. mając na uwadze, że w 2009 r. UE przeznaczyła 2,3 mld EUR na szybką pomoc finansową w kwestiach związanych z klimatem dla krajów rozwijających się;
- O. mając na uwadze, że UE postulowała zapewnienie „nowego i dodatkowego” charakteru finansowania działań związanych z klimatem;
- P. mając na uwadze, że w wyniku nieskutecznej pomocy rocznie marnuje się aż do 6 mld EUR z pieniędzy publicznych;
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący sprawozdania z 2011 r. w sprawie rozliczalności UE ze środków finansowych na rzecz rozwoju, jako element nadzwyczaj pozytywnie przyczyniający się do przejrzystości i wzajemnej oceny;

Pomoc rozwojowa

2. dostrzega rosnące obciążenie budżetów krajowych w wyniku kryzysu finansowego i gospodarczego; uważa jednak, że osiągnięcie celu, jakim jest eliminacja ubóstwa, będzie wymagać przede wszystkim zmiany polityki w krajach uprzemysłowionych i rozwijających się z myślą o zajęciu się strukturalnymi przyczynami ubóstwa;
3. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie obecnym nabywaniem ziemi uprawnej przez zachodnich inwestorów działających przy wsparciu rządów, co może zagrażać lokalnemu bezpieczeństwu żywnościowemu; wzywa Komisję, aby włączyła kwestię zawłaszczania ziemi do dialogu politycznego prowadzonego z krajami rozwijającymi się, tak aby uczynić ze spójności polityki główny element współpracy na rzecz rozwoju zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym oraz nie dopuścić do wywłaszczenia drobnych rolników i do niezgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju użytkowania gruntów i wody;

Środa, 16 listopada 2011 r.

4. pochwała UE i jej państwa członkowskie za to, że pomimo kryzysu pozostają największym światowym darczyńcą ODA;

5. z zadowoleniem przyjmuje niedawno ponowione zobowiązanie państw członkowskich do wypełnienia zobowiązań dotyczących ODA, szczególnie do przeznaczenia na nią 0,7 % DNB; zgadza się z Radą, że sama ODA nie wystarczy do wykorzenienia ubóstwa na świecie; jest zdania, że polityka UE na rzecz rozwoju powinna zmierzać do eliminacji przeszkód strukturalnych w realizacji celu, jakim jest wykorzenienie ubóstwa, poprzez wdrożenie koncepcji spójności polityki na rzecz rozwoju w takich obszarach polityki jak rolnictwo, handel, inwestycje, raje podatkowe, dostęp do surowców i zmiana klimatu;

6. z głębokim niepokojem zauważa jednak, że w 2010 r. UE zabrakło około 15 mld EUR do realizacji jej celu w zakresie ODA, że będzie ona musiała praktycznie podwoić pomoc, aby osiągnąć cel milenijny na 2015 r., że nie udało się jej istotnie zwiększyć pomocy dla Afryki i krajów najsłabiej rozwiniętych, pomimo składanych deklaracji, oraz że niektóre państwa członkowskie obniżyły budżety na pomoc w latach 2009 i 2010, a dalsze cięcia przewidziane są na 2011 r. i później;

7. podkreśla, że dobre zarządzanie pomocą ogromnie przyczynia się do zrównoważonego rozwoju w dziedzinie zdrowia, edukacji, równouprawnienia płci, różnorodności biologicznej i wielu innych;

8. w związku z tym wzywa wszystkie państwa członkowskie do pilnego poczynienia kroków mających na celu wypełnienie zobowiązania polegającego na przekazaniu w ramach pomocy 0,7 % DNB, a także dotrzymanie konkretnych obietnic złożonych Afryce i krajom najsłabiej rozwiniętym oraz zaleca w pełni przejrzyste, wieloletnie, wiążące środki, w tym środki ustawodawcze;

Inne aspekty finansowania rozwoju

9. podziela pogląd Rady i Komisji, zgodnie z którym mobilizacja zasobów wewnętrznych w krajach partnerskich jest kluczem do zrównoważonego rozwoju; wzywa darczyńców w UE, aby priorytetowo traktowali budowę potencjału w tej dziedzinie, zwłaszcza w zakresie silniejszych systemów fiskalnych i lepszej polityki fiskalnej, a także zintensyfikowali na całym świecie wysiłki mające na celu promowanie przejrzystości podatkowej i sprawozdawczości poszczególnych krajów oraz walkę z oszustwami podatkowymi i nielegalnym przepływem kapitału, w razie potrzeby za pomocą środków ustawodawczych;

10. wzywa Komisję, aby w polityce rozwoju priorytetowe znaczenie nadała zwalczaniu nadużyć związanych z rajami podatkowymi, oszustw podatkowych oraz niedozwolonego odpływu kapitału;

11. wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby jeszcze wzmocniły wsparcie dla inicjatywy przejrzystości w branżach wydobywczych oraz wzywa Komisję Europejską do rychłego zaproponowania przepisów UE, które powinny co najmniej dorównywać przepisom USA pod względem celu, jakim jest zapewnienie prawidłowego płacenia podatków przez przemysł wydobywczy w krajach rozwijających się oraz zapewnienie prowadzenia przez ten przemysł produkcji zgodnie ze standardami społecznymi i środowiskowymi, przestrzegając jednocześnie wymogów należytej staranności;

12. wzywa UE i jej państwa członkowskie do odblokowania innych niż ODA źródeł międzynarodowych środków finansowych na rzecz rozwoju, w tym do:

— zaproponowania innowacyjnych opłat, takich jak podatek od transakcji finansowych, w celu finansowania globalnych dóbr publicznych, w tym pomocy rozwojowej,

— znacznego obniżenia kosztów przekazów pieniężnych,

Środa, 16 listopada 2011 r.

- częstszego łączenia dotacji UE i pożyczek EBI, co nie powinno prowadzić do cięć w wydatkach na pomoc,
- wspierania programów, takich jak programy mikrofinansowania, poprawiających dostęp do usług finansowych w krajach rozwijających się;

13. z zadowoleniem przyjmuje znaczne i rosnące wsparcie UE dla pomocy na rzecz wymiany handlowej oraz pomocy związanej z handlem; oczekuje, że kraje najsłabiej rozwinięte w przyszłości będą w większym stopniu korzystać z takiego wsparcia;

14. przypomina, że polityka handlowa UE, a także inne obszary polityki – tj. rolnictwo, rybołówstwo, migracja i bezpieczeństwo muszą, na mocy Traktatu z Lizbony, być spójne z celami polityki rozwojowej UE, oraz wzywa do wdrożenia koncepcji spójności polityki na rzecz rozwoju (art. 208 Traktatu z Lizbony) w celu zajęcia się problemem strukturalnym dotyczącym wykorzenia ubóstwa;

15. apeluje do państw członkowskich o wzmoczenie wysiłków w celu zapewnienia pełnej realizacji podjętych już inicjatyw dotyczących redukcji zadłużenia, w szczególności odnoszących się do głęboko zadłużonych krajów ubogich i do wielostronnej redukcji zadłużenia;

16. z zadowoleniem przyjmuje niedawne znaczne wsparcie UE na rzecz działań związanych z klimatem w świecie rozwijającym się, powtarza jednak, że wsparcie to musi mieć charakter dodatkowy w stosunku do istniejącej pomocy rozwojowej;

17. oczekuje, że IV forum wysokiego szczebla na temat skuteczności pomocy, które odbędzie się w listopadzie w mieście Pusan, przyniesie namacalne wyniki pod względem skuteczniejszej pomocy, przynoszącej zadowalające korzyści w stosunku do kosztów; odnotowuje postępy, choć nierówne, zaznaczone w sprawozdaniu z 2011 r. w sprawie rozliczalności, jednak nalega, aby państwa członkowskie nasiliły działania mające poprawić koordynację darczyńców (w tym w odniesieniu do służby działań zewnętrznych UE), wspólne programowanie oraz podział pracy w tej dziedzinie;

18. apeluje do darczyńców w UE o podniesienie jakości dialogu politycznego z gospodarkami wschodzącymi na temat współpracy na rzecz rozwoju oraz zachęca państwa członkowskie UE do wspierania inicjatyw w zakresie współpracy Południe-Południe i współpracy trójstronnej na rzecz rozwoju; uważa, że nie ma już uzasadnienia dla pomocy w formie dotacji dla państw posiadających znaczne zasoby gotówki;

Ocena wzajemna OECD-DAC

19. wyraża wolę udziału w kolejnej ocenie wzajemnej OECD-DAC dotyczącej współpracy UE na rzecz rozwoju;

*

* *

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, EBI, organizacjom NZ, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, G20, MFW i Bankowi Światowemu.
